

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Departementet

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20453044

Svar på spørgsmål 191 (Alm. del):

19-04-2016

I brev af 6. april 2016 har udvalget efter ønske fra Alex Ahrendtsen (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 191:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for tolkning på ministerens område, og vil ministeren redegøre for, hvorledes ministeren finder disse regler rimelige?”

Svar:

Forvaltningsloven indeholder en række generelle regler, der tillægger borgerne forskellige rettigheder og beføjelser i forbindelse med forvaltningens behandling af en sag. Forvaltningsloven indeholder ikke bestemmelser, der udtrykkeligt regulerer spørgsmålet om tolkebistand.

Det følger imidlertid af forvaltningslovens § 7, stk. 1, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Det gælder som et grundlæggende princip i dansk forvaltningsret, at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed – eventuelt i samarbejde med andre myndigheder – at fremskaffe de fornødne oplysninger om de foreliggende sager eller at foranledige, at private, navnlig parterne, yder medvirken til sagens oplysning.

Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligt sammenholdt med den nævnte forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, at en forvaltningsmyndighed skal sikre sig, at den er i stand til at forstå og blive forstået af udlændinge, der retter henvendelse til myndigheden om sager inden for myndighedens sagsområde. Efter omstændighederne må myndigheden stille tolkebistand til rådighed.

Vejledningspligten efter forvaltningslovens § 7, stk. 1, gælder kun i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Det må dog antages, at det følger af god forvaltningsskik, at der også i forbindelse med forvaltningsmyndigheders udøvelse af den såkaldte faktiske forvaltningsvirksomhed i vid udstrækning er pligt til at yde borgerne fornøden vejledning om de regler, der gælder på det pågældende forvaltningsområde, og efter omstændighederne tilvejebringe tolkebistand.

På Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestillings område er tolkebistand kun reguleret særskilt i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

Det fremgår af lovens § 8 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., at uddannelsesinstitutionen ved fastlæggelse af deltagerbetaling efter stk. 1 kan tillægge et beløb som betaling for en særlig tilrettelæggelses- og afholdelsesform ved deltagelse i en af de uddannelser eller et af de enkeltfag, der er nævnt i stk. 1. Det tillagte beløb kan ikke overstige et beløbsloft, som ministeren fastsætter. I beløbet kan indgå flere forskellige ydelser i tilknytning til uddannelsen, herunder hjælp til tolkning.

Danmark har tiltrådt en række konventioner, der forpligter Danmark til at stille tolkebistand til rådighed på visse områder og i forhold til forskellige grupper af personer. Der kan i den forbindelse peges på Den Nordiske Sprogkonvention (konvention af 17. juni 1981 om nordiske statsborgeres ret til at anvende deres eget sprog i et andet nordisk land). De sprog, som omfattes af konventionen, er dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk. Konventionen omfatter såvel mundtlig som skriftlig kontakt med en myndighed eller et andet offentligt organ.

Det følger af artikel 2, stk. 1, i konventionen, at "(d)e kontraherende stater forpligter sig til at virke for, at en statsborger i en kontraherende stat skal, hvis der er behov herfor, kunne anvende sit eget sprog ved henvendelse til myndigheder og andre offentlige organer i en anden kontraherende stat. Foruden domstolene gælder dette først og fremmest i forhold til offentlige myndigheder såsom social-, sundheds-, arbejdsmarkeds-, skatte-, politi- og skolemyndigheder."

Reglerne om myndighedernes pligt til at stille tolkebistand til rådighed for personer, der ikke behersker det danske sprog eller ikke behersker det danske sprog tilstrækkeligt godt, skal gøre det muligt for den pågældende at forstå og blive forstået i kontakten med offentlige myndigheder. Det finder jeg rimeligt.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby